

146.

Elék! Elék mi dolgot ér?
 Is megérte meg engemet?
 Mit tartogat borsam jómni,
 Vagy gajdátalni jívemét?
 Ki jívüen ostromolva,
 Hét kőrü többelül,
 Arodalmat s tanácsot van,
 Barátjátul Elékül.

Volt egy idősemlékakete,
 Ak együt el napokra,
 S a barátság képeleiben
 Röptény történt dolgokra
 Hogy Elékül kílaj jívüen
 Estemverni Néjretem
 S meg indulva il barátnak
 Jívüen éis jívütem.

147.

De mind látom mind kettőket,
 Csak jádsvottar érem ény,
 S Inculatumb nem volk egyebb,
 Hanem alom s tünecűj!
 Jelejtűh el. — hanem affigy
 Mellet rigon körtötűnk,
 A Barátvág jívüen affigy,
 Továbbis körtötűnk.

Sepedelmes egy Leányonak,
 In Kome-gyenges igében
 Magán, lemmi körtötűnk lapda,
 Ette minden ügyeben;
 Akért, bár nem lettem föl meg,
 Ha fön jeler delkemess,
 Kirtalen meg vát törtatom
 Alagottját iltemmel.

Oda adom valalineh.
 Mondenemmel Kerimet,
 Noha talon keso' bimat
 Gniefti maja' sivoemet.
 De hogg' eltem kanyat homlof.
 Heleperibe neessen
 Latogs meg! - a bbratsag.
 Tanclesonau beren

Harank sorsa on otta ert,
 et fel hoto le tijorta.
 Egg' jo da jut frembeert
 a Dalasaveffjeiri.
 Eggut livon' harjavala
 Pesedimrod' gahorta
 vert a piv millen erri
 Mely bo' leloggiart tespi.

et sorsnah' illy seil vespeber,
 Melyben harant kanyati.
 Ellun' ellun' hevemyesber!
 Mert sehu' elrautatis.
 Seabapulle ar vromneh
 Olla kinyillo' vorsa' jät
 Holnajtalan' ar vromneh.
 Lelleg' helyen' vraluajät.

Gyalran midor' mas' maktunber,
 Velluh' fogri' taj' gyunhat
 Attkor' lattyluh' mespre' epri
 Ugyan' attol' madagunhat,
 Levelonel' ere' jetud'
 Luera' mist' nem' vem' cylet,
 Birni' vilse' mas' Eleber,
 De' egesspen' mas' kuit' latt.

Elek híve mind eddeliglen
 Gyronytalan bánat koldu-
 At két segek fengériben
 Mafá hí kötni vagy oditt,
 Sejté hová kellesen
 Hi körmie hogy élhesen
 Es mafe luera levelépiél,
 Nyugot boldog lehesen.

Husvétigazán ebéd után
 Som lairól jókharást
 Megtölvén egyből kánóth
 Alle lujja hej barátt.
 Hazár isten ferenst et ad
 Ertendőre illenlv.
 Szapaszpon lef somli várbon
 Es jób kényes é jób bor.

A magokbor vagy soka sord,
 Meghözön en áramat,
 Kérmeth-kérmeth som ádloniat.
 Hogy wesszem kóer kármeth,
 Jutogy Svottot é pörpára,
 Vete magát túresen
 Et vörböl teteheredvén,
 El igetven Sebesen.

Juvot Deus benedicat,
 Körttyöt hájtvón föl egy jötté,
 Ellen Luera ar affronnyant,
 S egy hiatta föl kérmeth.
 Kérmeth sevarar Jyiskje tyaba
 Semmi kípse férhetet.
 Hogy a Garday Lutra onellet,
 A som mofa efhetett.

De hibásjan jövendölt ö
 Eleket nön Lucához
 Sümögfele ragadta volk
 Más indulat sorához
 Nyögöt a föld valamint
 Baktatókhoz ragtatot,
 I Bosfellagbi Heredude,
 Felre memri lattatot.

A Sevelem bá mi jöveim,
 Alkos midör tamad ö
 Sohujtástul is kormyektül
 Igen hamar ragóra nö,
 Miskön ar éj fölsevivin,
 Bák-jütknal velimég,
 Más orias, lit megnuntor,
 Sera erü sem mefterseg.

Serinte igy jart Mester Soró,
 Vidám färge ar elött
 Andolgot mast inert Hebleben
 Egy indulat samat seröt,
 Mely ö egese valóságát
 Baktatókhoz ragtatotta
 Itogy ellenit bá astarto,
 Semmiivel sem állhatto.

Musvols Miklos ragója olta
 Airlvan Gontya veleit,
 A Hebleben a kispitet limg
 It fel forralvää ercitt
 Itervadsrot arcujavala,
 Likhona i Törösöja.
 It algyavny kórtkon borong valo,
 Fetermenek pongója.

Mindig magán kivánt lemmi-
 S Röpötte dolgánál,
 Képi telken menüve ült,
 Pus vol. hangja láutyánál,
 A leánykór. jätékán!
 Öt et mast nem matattál,
 Darátnei hatost futni,
 Sohu meg nem Kaphattál.

S most midőn a Madarabnáz
 Ezer hangja dallal,
 Lengedortek s fakadortat,
 Et fak. dagatt bimbail,
 Oly nagyokat sohajt vala
 Hogy seülvalla mellény,
 Et fűvöt vől sőt seülvalla,
 Era viláig drivény.

A bötte Pálmán leányánál,
 Nema baját értelle.
 Sőt a Seisnek ismérője.
 Ar okát is sejtelles!
 S bus gonnyábor ar andalgott.
 N'eha megis dorjálta,
 De-nein hűfnal ar agganya.
 Pus öf fejet Csóvára.

Most hasvetnals erip efvien,
 Pálmán hangvet folgatol.
 Lová hűvol. ar erefen,
 S almadvwa ült ott,
 Eggyüre nagy sikolápsal,
 Be ofont a Szobába,
 Saj! Kijön itt x. ort rebbeni,
 S Kaphod Seorals Hagaba.

156

Tifut megrint mint a galamb.
Pártval látván Karágon,
Ez az el semt egy illan Ársan
S el lappong a honyhába
Et sebesen nyargalástul,
Dorvosan is türesen
Bakats Urfi jön Pálmánhoz,
S mindig kerde Seivesen

Szig husvétet Pálmán balya
Behefegget böféget!
Horta Istén Uraságov.
Bakats Urfi: Omivégetti!
Mi szél hozma fűny mond Pálmán
Egy vötegenyl karamban
Hallam hírony a Conventba
S vöb heli, s vöb iromba

187

Meg hök kene Ede Urfi!
Fálméntul nem várta ert
S a Seorgos kiróflend: tovább!
Hallat Pátya mit erefeli:
Hogy a vöcsör Kisáspányon
Kétfőny Nejs meggy Comber,
Selet Pálmán: elletűje!
Szallon áldás a jóvö.

Maga lévö Adam, s. n. jü
Kteumaga mondorra!
Hogy az ember maga bégend s
S evat arist alludta.
Adagya az Eg Bakats olbul.
Egy fergeteg sémadjon
Melybül a tar Kobakokra
Halat Lajor Sehadjon.

188.

Meg at Rálmán mondó Urfit.
 Egegged élöd Reremet,
 I feldit véle is mörjed meg
 Rívenet is Eftmet,
 Et Rísróm a magas Egré!
 et ö türe eméfer,
 Ha karudóf soha Lútra
 Feledigem nem lifer.

Hallad Rálmán bötféletes.
 Szittya vér fol erembül
 ellilbor nagja oha elmár.
 Egy melulat Reb lember
 Rálmán Rálmán. Leauyod
 Himnielkél van bafélevé
 övagy senki mast vagy soha
 Elvan bennem tölv élve.

189.

Meglepe er Rálmán Mester
 E türes éles szemekkel.
 Alvot sruvá Elé Urfit.
 Ereggenes lélekkel,
 Ríalván nyílt tekintetét
 A Rímlélő Arjánaf
 Egy fotratlyo meg savait.
 Rí tört inddel atlyáual.

Ha Lora nem utal engem.
 Ad d nekem leauyodat.
 Rálmán Bélye fogadó vödne.
 Rembü mod meg dolgodat.
 Szereteu in a galambot,
 Jobban mint sem etremet,
 Véle ostrom ha elvefi
 Etékemet Rívenet.

I rövösdelen legyen mondva.
 Tetszet-Elek: Lorának,
 Az általa nem ellenette,
 És gyűritet, válsanak.
 I az örömmel érem émmel
 Ugy meg tölti kedvellet
 A matkálnak, hogy csak alig
 S elik immár helyett.

Leg boldogab idő pontya
 Az ember életnek!
 Mellyben leggyeek keskeny.
 Elmar más-tellességek!
 El felejt von ebben a pív.
 A multaknak örömet.
 Leggyüt érei a jelen lett.
 És jövendő örömet.

De Kalmánt ki el gondolta.
 Elte fogó sorfajt.
 A soronak aró mentében.
 Vifias kerest Ujaitt.
 Egy nem is teti titkás éres.
 Mellyet elnem verhetet.
 Ugy el fogta, hogy öröme
 S elik megsem lehetett.

I nem sokára - vásár napján
 A napiepen nyugalomban
 S elemben is gatyolatban
 Srejs hat lovas Hirtoban
 Lobogó sejs keskenyökkel.
 Dörögve a fővelen.
 Nagy pompavolnaggy robajjal.
 Végig lümeq kendelen.

'I rövödcelen legyen mondva.
 Tetőzet - Elek: Lorának,
 Az állása nem ellenette,
 És gyűrűket, válsanak.
 'I az örömmel érem emnye
 Nagy meg töltte kedvellet
 A mátkának, hogy csak a lig
 S elék immár helyett.

Leg boldogab idő pontya.
 Az ember életnek
 Mellyben leggesz keményei
 Mái máis - telleskedtet!
 El felejtve ebben a pív.
 A multának örömet
 Eggyüt éri a jelen lett.
 És jövendő örömet.

De Rálmánt ki el gondola.
 Elte fogó sorfajt.
 A sorinak aró mentében.
 Vifias kereszt Ujaitt
 Egy nem érte tilkés éres.
 Mellyet elnem verhetet.
 Nagy el fogta, hogy öröme
 S el megsem lehetett.

'I nem sokára - vásár napján
 A napjépén nyugoban
 Selomben is gratyolatban
 Srejs hat lovtas hintóban
 Lobogó sejs keskenökhel.
 Dörögve a kövellen.
 Nagy jom pavolnagy robajjal.
 Végig lümeq kendehen.

Inigy viski vala hara.
 Övön vevoin kebläben.
 Pakats Elel el Mester Lora.
 Samlora föl fejkäbe.
 Vileh mine Kälman el Mester
 Nem hagyta el Arijät.
 Vile vitte vola Rönnyveitt
 I bu öplato härfajät.

Samlon Kälman vala Bruno.
 " A Dömötki etpätar
 Öfve adni a Mät Kabiät.
 Egy öreg öfve tiszter Ur
 Bruno Kälman meg jillautwan
 Egymast ki ki elbarmul.
 Perij Kälman Kälman Kruai,
 De ö kifrem mar kimul.

Perij Ölöem is Karatom.
 Te har ammala ol fija.
 Millent többe soha sem juh.
 Etn el tipsot huumea! - el
 Envagyohe arffel el Kälman J.
 Ötved Bruno Karatom.
 Eri testetül is lelkestül.
 I orem is nyef amint latad.

De lapan mest ellensigim.
 Ha életben sejteneh.
 Soha maft mar Rönnyen haloz.
 Leg itten el ejteneh! - is
 Et ket öreg egymais nah itt.
 Nyakäsa ora borulva.
 Keman sri - a fajjalautul.
 Savoh elven borulva.

Törv! oh! terrig smatott!
 Harom ködült gramala!
 Oda Lajos! - sorragabon.
 Kollimán és Kápolá!
 Lohogva egy költ. Brunó.
 Fajván a szió melléiben
 É Lavaropau. Nuzájigván.
 A történetek feleiben.

Itt Elekher fordult Kalmán
 É nagy befel. horraja
 Jancs, vőm maft hat tyrdma
 Ké a mester Lorája.
 Nemretsége több kárads.
 Josságinktot meg fofra
 Kápolá a Kőröckett.
 É baráttira föl ofra.

El-esvin más Magyar orfaj
 Lorát annya veribül.
 Nagom vala Kájjaiura.
 Harom gilletor Kőmibül.
 Ende volniz arolca más
 De déanvaire' Escesenofa
 Más orfajba belerjébe
 Kájjaimon vittlen ött.

Du banotban neveltem föl.
 De nyugtom nem lévén ott
 Hara jüttem, mit helyett Lora
 É ottan lett nagy jás kotot.
 É egy leg alább - sietetvén,
 É tu végső nagjaiura!
 Harom idt, kebelében
 Prakhasam le Esontjaiura

Vola nékem egy fiamis meg
 Istent tegye ha él,
 Borholáborn egy jó ember
 Erdelben mint kiveli
 Vón! boldogítsad leányomat.
 Te leányom fírjedd,
 Era tanácsa e szent frigyom
 Mely edényi erede.

Fírj te vagy az erősebbi,
 Leg alatom veidlem
 Feleség te a gyöngébbi.
 Leg öröm e Szerelem.
 Fírj te vagy az okosabb,
 Te tanácsot irtelmef.
 Akkor legy te bírodalmas
 Engedelmes figyelmes.

Fírj te vagy a harnali úr
 Harnali fejfelelme,
 Te akkora a harnali úr
 Malasztya is kiegészme.
 Hara fiak, hársok süllőh,
 Fókis hívek meggyetel.
 Fírj! feleség ketten egyet,
 Legyen áldot figyetek.

Szerelemmel edemeyben
 Vigyát ne tapasztol!
 Mely meg ölje egyházas orant
 való bírodalmatokat.
 E Szarandó ember letnel
 Leg igarab kentege,
 Leg edesebb bíromlyóság.
 Fírj jó fiu meg hírsége.

Soka art ne iserreteli,
 Armi maft faj emelend
 Jusfor rich tel. gmsuyi öröm.
 Merenyi Reforucejond
 Itt el nemult. Chi ujjul van.
 Irive minden Sebjei.
 I' agg arerajau egyorajau
 G. ültet te Környei

Egymásbor alt feled vale
 Et ket agg srio, fajalma
 Egymásbo alt örök vale.
 Et ket agg srio srialma.
 Egymásra va komorodva.
 Arpad Komes Kettije
 Itt iratali Harajolat.
 Ligedet. Oh hamia.

De ar Ifjusag öröme
 Ki Csajongó arjavól.
 Et ket aggnal fajdalmaít.
 Et ragadoi mfejávól
 Mert a ket srio teliseje.
 Mof. lamcy nyit ajholon
 Ugy ömlis K. mit arbrart.
 Csor mely anyile gátolon.

Alt allauas Elek Lovát.
 Alt ölebe karjavól,
 Mrit a tenger sa világot.
 Orü vérses harjavól.
 Ugy telset, hoga srieket.
 Kiket öfve tett a pap.
 Semmi gjet elnem valavól.
 Hamen ar Stelet nap.

Az első, Szerelemnek,
 Jemnyen egy társaság,
 Epocok arisat tanisag.
 Mindeketto testisben.
 Valóságos egymás jóság
 Türes öleléseben —
 Et olvadni Vátszik vala
 Et kére gyönyörűségben

Kalmán Somló Várbon...
 Neri Csuján arólnak.
 Kifekel Seive öfve hangrot.
 Kalmán Mester máfolnak.
 Leányának Seerentsijén.
 Amnyira jól vidula
 Hogy bajaka mosolygásod
 Mígis töbpiör vonula.

De Blek vin Borvolábja.
 Illes fejt Csóválna.
 Az Urfinak háras fagát
 Melytelennek találta.
 Jigy Seemul neri vala
 Mindeketto pronyát mint Kalmán.
 Otton Legjobb, Jigy dörmögött.
 Et kit hová a Vots frant, 66

Van jó riget jóvendole
 Kánokk Illes frigjenes
 Gyafit Nivannan híve gyafit lát,
 Seemul ar rigyenes
 De akarli bárs jót Kalmán
 Lotának is Eleknes
 Gyafit látot haj samostabon
 Et Seemulit jetelesnes

Mint a tetet, holló sereg.
 Várna s Mohács térére.
 Felétén sál s sikkal való.
 Arael eften testire:
 Egy bus Romor feléte ij.
 Ugy lepo a világot.
 Hogy Elek az örömgagybed -
 Mind edenben bi hágot.

Hogy eifel les Sombófelet.
 Háshó Neppen lebeget
 Egy vir veres jole az Eger -
 Et ki látta retteget.
 S ugyan abbot a Vaitornyau.
 Harom verffen Kialra
 Hofprasan a halál madár
 Illis fejét Csóvára

S
 Sombó.

Harmadik Erek!

Sok Leány volt ki Elek
 Sives gondolatival.
 Ugy be fordá mint orfaját
 Fonálónak scali val.
 S most hogy tere sejjel teszét,
 Az ő karoságának.
 Ezen sürek bármoltokban
 Majd mind köve valónak.

Szittak segen Mester Lorát.
 Sümeg segen Mesterit
 Va el kaptá kerék elöl
 Az Hjusag Csimerit.
 Csabij azö Leányival
 Sok ideig vesprödt.
 Mert Elekkel mind egyike
 Igen sokat törödt.

Mind az által a sok körül
 Kik Elekkel sokajták.
 Kik magokat a Szip Elek.
 Karjaiba sokajták.
 Lucra volt, hit a történet.
 Leg Sajnosobbau isdeket.
 Mert reménye vasmaeshon
 Mofs rutul meg fenéket.

Málut véled, oh Asszony nem.
 A fies fiv Szivelt
 Gújasagul meg foghatni
 I meg tabthalni ereket.
 A Süvessig a szemérem
 Pótt Csak ottan hótéket.
 Mely nem bornik nem szabad
 Elmindgyárt minden új kéket.

Hogy el jutott Sheveserben.
 A hvi lucra fü lében.
 Fel fortyant az moreggi rail.
 Minden Csepó vir érben
 Dalt-falt-fogait Csikorgattak.
 Dices belyut kiáltott.
 Nisz lett volna öfve rágni
 Elekkel is Lorát ott.